

SERENISSIMO PRINCIPI
CLEMENTI
POTENTISSIMI
POLONIAE REGIS,
ET
ELECTORIS SAXONICI
FILIO QUINTO-GENITO.

Postremum hunc Antiquitatum Italicarum Tomum Tibi servatum volui, Serenissime Princeps, qui postremum quidem ordinis, sed non Dignitatis & amoris locum in Regia Familia tua tenes. Felices Parentes, quibus tam copiosam sobolem divina Providentia suppeditavit, cui parem vix ullus Principum aevi nostri ostendat; longe tamen feliciores, quod adeo probam, adeo egregiam dederit. Neque enim Saxoniam tantum novit, quam excellentem indolem, quantam suavitatem morum, & ingenii perspicaciam Celsitudo tua, aequa ac reliqui Regales Fratres tui, atque Sorores, praeferat; sed & apud Italos percrebuit fama tam rari praeclarique ornamenti in Palatiis Regum: agnoscentibus cunctis, dono etiam tam invidendae prolis coronare Deum voluisse Genitorum tuorum Religionem, maritalem concordiam, ceterasque Virtutes Catholicas Regibus praesertim consentaneas. Nullus autem dubito, quin postquam adoleveris, amorem & studium Literarum ad magnificas animi generisque tui dotes sis additurus. Tunc Liber iste,

Tom. VI.

*

quem